



Reisverslag Rondreis Slovenië-Kroatië

Van 5 mei 2012 tot 24 juni 2012

Deze reis is door Marcel zeer goed voorbereid! We hebben ongelooflijk veel informatie vooraf gehad, waar ik (Riki) tijdens dit verslag ook (nog eens) dankbaar gebruik van zal maken. Verder heb ik als bron van informatie over Kroatië de groene gids Kroatië geraadpleegd waar vrij uitgebreid informatie over dit prachtige land is beschreven.

Dag 1 zaterdag 5 mei, onze eerste reisdag. Vanaf de grens bij Aken waar we met drie caravans en 5 personen Marcel, Tonny, Jo, Riki en Gerda, (die al een dag eerder naar Limburg is vertrokken en een nacht op camping “de Krekelberg” in

Schinnen heeft gestaan). Jan en Fien zullen in de loop van de eerste week zich nog bij ons aansluiten.

Op naar onze eerste camping: “Waldpark in Hohenstadt” Duitsland. Aangezien we de eerste week met drie caravans zijn, hebben we steeds gezamenlijk gereden. Alles verliep naar wens, wel pittig in kilometers maar een prima start! Onderweg stonden de koolzaadvelden in volle bloei, wat mooi was om te zien, alleen het weer liet het afweten met heel veel regen.

Dag 2 zondag 6 mei, doorgereden naar camping: “Kastenhof” in St.Johan in Pongau Oostenrijk, weer erg veel regen onderweg.

Dag 3 maandag 7 mei. Vanmorgen genoot Marcel van de wel heel bijzondere vogels die hier in Oostenrijk fluiten, helaas heeft Tonny hem uitgelegd dat het geen vogeltjes waren maar enkele achteruitrijdende vrachtauto's! Naast onze camping is een appartementencomplex in aanbouw en dus veel bouwverkeer.

Vanmiddag zijn we op verkenning gegaan in St. Johan. We hebben: “Der Pongauer Dom” bezichtigd, deze is het mooiste Neoclassicistische bouwwerk in Salzburg en omgeving. Er was ook een tentoonstelling van een kruisweg die door kinderen was gemaakt. Persoonlijk was ik onder de indruk hoe kinderen dit beleven. Daarna hebben we de inwendige mens niet vergeten en tevens plannen gemaakt voor de dag van morgen.

Dag 4 dinsdag 8 mei, wakker geworden van de vogeltjes van Marcel! Het beloofde een prachtige dag te worden met een strakke blauwe hemel. We zijn met zijn allen de Liechtensteinklamm door gelopen, een mooie Klamm in de omgeving van de camping met kolkend water van de Großarler Ache, een snel stromende bergrivier die zich door de Liechtensteinklamm slingert. Het was beslist de moeite. Daarna zijn we een autotour gaan maken met bestemming de bergtop "De Rossbrand" 1770m, ten noorden van Radstadt. Deze top is per auto bereikbaar en biedt bij helder weer een uitzicht over 150

bergtoppen! Helaas, wij Hollanders hielden er geen rekening mee dat begin mei de sneeuwgrens nog laag is en wij dus halverwege ook met onze 2 stoere Subaru4wielaandrijf niet verder konden en dus moesten omkeren (slappend in de sneeuw), jammer maar het was een klein avontuur. We zijn toen het stadje Radstadt gaan bezichtigen wat met zijn stadsmuren en prachtige kerk en andere gebouwen beslist een bezoek waard was.

We zijn die avond vroeg gaan slapen, en werden wakker van de telefoon, een broer van Jo belde ons met de mededeling dat een zus van Jo plotseling was overleden. We hebben de rest van de groep laten slapen maar voor ons was het een korte nacht.

Dag 5 woensdag 9 mei, Met de groep bij elkaar gezeten, bij Marcel in de caravan, en een heel warm medeleven van iedereen ondervonden, Marcel heeft het reisschema per

direct aangepast, zij zijn nog een dag extra in Oostenrijk op de camping blijven staan. Verder steunden ze ons om onze thuisreis te regelen en ons eventueel, als wij dat wilden, naar Salzburg naar het vliegveld te brengen. Maar wij hebben gekozen om met de auto naar huis te rijden. Met de campingeigenaresse geregeld dat we de caravan op de plek konden laten staan, en verder zijn wij aan de thuisreis begonnen om samen met de familie afscheid te nemen.

Dinsdag 15 mei, vandaag zijn we weer terug gereden naar Oostenrijk.

De rest van de groep is inmiddels vanuit Oostenrijk naar Slovenië gereden naar camping "Ljubljana Ressort" in Ljubljana waar zij een paar dagen zijn geweest en Jan en Fien zich bij hun hebben aangesloten. Daarna zijn ze vertrokken naar Ankaran waar ze voor ons een plekje hebben gereserveerd.

Woensdag 16 mei, vandaag voor ons een rustdag. Het regent behoorlijk, de temperatuur is flink gedaald en de sneeuwgrens daalt ook. Een rustdag met de kachel aan in de caravan.

Donderdag 17 mei, reisdag nat en koud en we zijn door de sneeuwgrens heen gereden bij de Tauerntunnel, op weg naar camping "Adria" in Ankaran Slovenië waar we bij aankomst hartelijk ontvangen werden met koffie door Jan en Fien en later door de rest van de groep. Die hadden die dag het stadje Piran bezocht. Eindelijk is onze geplande reisgroep compleet!

Vrijdag 18 mei, reisdag naar camping “BI-village” in Fažana Kroatië. Omdat dit een korte reis is hebben we alle tijd om nog gezamenlijk koffie te drinken even bij te praten en dan na de lunch te vertrekken.

Een korte prima reis, iedereen weer een prima plekje, luifeltje uitgedraaid en Happy Hour. Helaas zijn Jan en Fien erg verkouden en willen zij morgen een arts (die spreekuur op de camping heeft) raadplegen.

Zaterdag 19 mei wasdag, rustdag en uitziekdag, de arts heeft onze twee zieken een recept gegeven en morgen worden ze terug verwacht voor een controle. Vanmiddag hadden we toch zin om nog wat te gaan bezichtigen en zijn we met Marcel en Tonny naar Rovinj gereden. Rovinj met zijn okerkleurige, rode en gele Italiaanse huizen, een schilderachtig stadje met een gezellig haventje. We hebben daar de Sint-Euphemiakathedraal bezichtigd met een bijzonder mooie sacrofaag. Naast de kathedraal staat de hoogste klokkentoren van Istrië, verder zijn we door de smalle straatjes van de plaats gelopen waar waslijnen boven de straat hangen te dansen, alles heeft nog een bijzonder Italiaanse oftewel mediterrane sfeer. De verdere bezienswaardigheden zijn teveel om op te noemen, maar beslist een bezoek waard.

Zondag 20 mei, met de hele groep een dagtocht naar Poreč. Daar rondgewandeld, het was erg druk in de stad met plaatselijke bevolking. Bij de kathedraal aangekomen was er juist een hele drukke kerkdienst (vormsel met bisschop?)

afgelopen. We hebben toen eerst maar een terras opgezocht en zijn naderhand terug gegaan om de kathedraal en museum te bezichtigen.

Verder hebben we die dag nog de dorpen Groznjan en Motovun bezocht. Twee kleine stadjes boven op een berg met oude stadsmuren en een mooi uitzicht. Beide stadjes zijn bereikbaar via een tamelijk steil oplopende weg. Motovun is het kleinste stadje van de wereld. De vestingmuren en veel van de gebouwen zijn gedeeltelijk gerestaureerd, het uitzicht over het binnenland is prachtig.

Maandag 21 mei, op het programma Pula! Met o.a. het Amfitheater (Arena). In het souterrain van het gebouw bezochten we de tentoonstelling gewijd aan de wijnbouw en olijfteeld in de Romeinse tijd. Daarna de stad bezocht met nog diverse bezienswaardigheden o.a. het stadhuis, Boog van Sergij, en verschillende kerken.

Dinsdag 22 mei, reisdag naar camping "Autocamp Peros" in Nin-Zaton (Zadar). Een lange reisdag, toch hebben we besloten om niet via de snelweg te gaan maar de kustweg te nemen vanaf Rijeka

Deze kustweg is de mooiste kustweg van Europa en slingert langs vele baaien die stuk voor stuk adembenemend mooi zijn en dan het uitzicht! De ontelbaar vele eilandjes voor de kust, het was een vermoeiende rit maar wel spectaculair zeker toen wij op onze pauzeplaats verrast werden door de kreet Dolfijnen! En ja na wat speurwerk zagen wij ze ook! Dat was

een onverwacht toetje, machtig mooi. We waren te verrast om aan het fototoestel te denken, helaas!

Woensdag 23 mei, s'morgens eerst wat rustig aangedaan en s'middags zijn we met een klein groepje gaan wandelen met als doel eerst de Nicolaaskerk, gebouwd op een Illyrische grafheuvel (in de buurt van de camping), te bezoeken. Die viel tegen (was rondom dichtgemetseld). Toen wandelend naar het plaatsje Nin. Helaas was het weer spelbreker. Een langdurige plensbui heeft ons doen besluiten om weer terug te gaan naar de camping, waar we kletsnat aankwamen. Regenkleding genoeg in de caravan.

Donderdag 24 mei, op naar Zadar. Vanaf de parkeerplaats kwamen we uit op het plein met de 5 waterputten. We hebben in Zadar de Simeonkerk, de Mariakerk en een niet op de kaart staande Grieks Orthodoxe kerk bezichtigd maar daar hing een heel aparte sfeer wat door ons als niet prettig zijnde werd ervaren. Verder zijn we gaan kijken naar het Zeeorgel aan de haven. Onder de witte marmerentrappen die van de kade de zee in lopen bouwde architect Nikola Basic in 2005 het zeeorgel. Tot slot was de markt aan de beurt. We zijn over de markt gelopen om groente en fruit te kopen. Daarna zijn we nog naar Nin, de oudste Koninklijke stad van Kroatië met de kleinste Kathedraal ter wereld, die helaas gesloten was. Verder heeft Nin mooie stadsmuren, en van daar zijn we naar het schiereiland Pag gereden. Pag staat bekend om zijn kant en schapenkaas. De oostkust is erg kaal door de borawind. In Pag-stad zijn nog wat overblijfselen te vinden van vroegere

tijden en veel handwerk. Pag staat op de representatielijst van het immaterieel cultureel erfgoed van Unesco.

Vrijdag 25 mei, een warme dag (met veel zon aan de kust) dus op naar het Nationale park Paklenica met de bedoeling een wandeling door het park te maken. In dit park leven steenarenden, gieren, haviken en slechtvalken. In de bossen leven beren, wilde zwijnen etc. Helaas toen we naar het park reden werden we verrast door een zeer harde wind en een zeer dreigend wolkendek. Aangekomen bij het park was de temperatuur zodanig gedaald dat wij het niet riskeerden om in onze zonnige topjes rond te gaan lopen. Jammer maar we zijn terug naar de camping gereden, waar het nog altijd warm was. Goede les, altijd een rugzak met warme kleren meenemen!

Zaterdag 26 mei, reisdag naar camping “Rozac AutoCamp” in Okrug Trogir een korte reisdag via de kustweg. De aanrijroute naar de camping was wel spannend, er was markt en dus druk in het dorp Trogir en de wegen niet al te breed. Verder waren we blij dat we vroeg op de camping aankwamen. Het was een rommeltje met de plaatsen maar ook dat loste zich weer op en stonden we redelijk.

Zondag 27 mei, Pinksteren, gezamenlijk koffie gedronken en daarna op pad voor de kastelenroute. Alleen waren het kastelen, of toch villa's of zaten wij fout? Doorgereden naar Salona, de oude stad van Split bekend om zijn Romeinse ruines. We hebben daar rondgelopen en veel gezien, heel indrukwekkend zoveel daar nog te zien is. Daarna nog

doorgereden naar Klis, rondgewandeld op een grote vesting, en toen op naar Sinj. Hier hebben we het Franciscanenklooster bezocht, hier bevindt zich een van de grootste Maria-Heiligdommen van Dalmatië. Het bevat een met goud omrand schilderij van de Madonna van Sinj. Er was tijdens ons bezoek ook een groep pelgrims die allemaal door een nis liepen achter het schilderij. Wij hebben dit ook gedaan maar misten helaas de informatie wat dit betekende. In het dorp stonden overal stoelen op zo goed als lege terrassen. Zo te zien verwachten ze daar nog busladingen vol pelgrims.

Maandag 28 mei, volgens Marcel een weekse door de werkdag of was het een doordeweekse werkdag? Voor ons tweede pinksterdag! Met de bus naar Trogir. Trogir is een prachtige oude stad met veel steegjes. Eerst de Laurentiuskathedraal bezichtigd met de schatkamers. Enkele van ons beklommen de klokkentoren. Toen via ons toeristenboekje op zoek naar de vismarkt die we maar niet konden vinden, bij navraag bleek die al 15 jaar geleden verplaatst te zijn. Soms is een papieren gids ook niet goed bij de tijd! Aangekomen bij de vismarkt was die al om 12 uur gesloten, geen vis dus! Wel een groentemarkt. Ook het uit eten leverde geen vis op! Na terugkomst op de camping ben ik heerlijk in zee gaan zwemmen, koud maar heerlijk.

Dinsdag 29 mei, de muggen hebben ons vannacht lek gestoken en met hun gezoem ons ook nog aardig uit de slaap gehouden. Anderen van onze groep zijn wakker gebleven van een speciale vogel die de hele nacht door floot. Ik vind het wel heel bijzonder.

Vandaag staat een bezoek aan Split op het programma. Vanuit de verte grijze grauwe flatgebouwen, niet aantrekkelijk, veel industrie, werven en een drukke haven bepalen het beeld van het moderne Split. Verrast werden wij toen we de oude binnenstad binnenliepen. De stad ontstond in en rond het enorme Paleis van Diocletianus, een van de grootste en best bewaarde paleizen uit de Romeinse tijd en opgenomen op de werelderfgoedlijst van de Unesco, met een gouden poort, een zilveren poort en een ijzeren poort. We hebben gepuzzeld hoe het allemaal in elkaar zat, zijn er niet helemaal uit gekomen maar het was indrukwekkend. Voldaan en nadat we weer veel gezien hadden van wat er op ons wensenlijstje aan bezienswaardigheden van deze stad stond, zijn we weer richting camping gegaan.

Woensdag 30 mei, verjaardag van Gerda, gezongen bij haar aan de caravan! Verder een reisdag naar camping "Nevio" in Orebič op het schiereiland Pelješac. Eerst een stuk kustweg gereden met veel vertraging vanwege wegwerkzaamheden, maar gelukkig was iedereen op tijd bij de veerboot in Ploče. Het was voor ons en voor sommige anderen van ons gezelschap de eerste keer met auto en caravan met de veerboot mee! Maar dat liep prima, wij vonden de overtocht een prachtige belevenis. Op de camping aan gekomen hebben we eerst de slingers en ballonnen bij Gerda aan de luifel gehangen en waren we uitgenodigd bij haar voor een verjaardagborrel. s'Avonds zijn we gezamenlijk uit gaan eten. Bij het restaurant van de camping konden we allemaal aan een ronde tafel zitten onder een prieeltje met uitzicht op zee,

daarbij nog lekker eten en veel gelachen om de moppen van Jan en Jo. Het was gezellig dus die dag kon ook niet meer stuk.

Donderdag 31 mei, iedereen was toe aan een rust-, poets-, en voor de mannen klusdag. Een zonnige dag en dus ook even weer de zee in geweest.

Vrijdag 1 juni, een boottocht naar het eiland Korčula, een van de grootste eilanden van de Dalmatische kust. Korčula stad heeft nog prachtige stadswallen. De hoofdingang is de Landpoort. We hebben de Kathedraal bezocht en nog wat rond gekeken, een souvenir uitgezocht voor onze reisleiding (hun verteld dat ik wat voor een kennis kocht) en in de middag weer met de boot terug.

Zaterdag 2 juni, een heel bijzondere dag voor Tonny en Marcel. Om 6 uur s' morgens zijn Fien, Gerda en ik opgestaan en hebben ballonnen en slingers opgehangen aan de luifel bij ons GOUDEN ECHTPAAR.

50 Jaar geleden voor de wet getrouwd (kerkelijk huwelijk later). Tonny had dit terloops aan het begin van de reis verteld maar het was opgeslagen! We hebben ze er totaal mee verrast. Ze begrepen niet goed waarom wij hun gevraagd hadden om een extra dag op deze camping en om die dag niet te reizen. Om 9 uur hebben we staan zingen voor hen en toen was het hun duidelijk. We hebben die dag nog een dagtocht naar Ston gemaakt. Al voor de 10^e eeuw was de plaats ommuurd en daarmee een van de grootste en interessantste verdedigingswerken aan de Adriatische kust. De muren zijn

nog in zeer goede staat. Wij waren zeer onder de indruk. Gerda en Jan hebben een heel stuk op de muur gelopen. Terug op de camping zijn we weer uit gaan eten. Een heel bijzonder streekgerecht, Pekka kalfsvlees, lamsvlees en groente alles in een pan en dit alles moet dan 3 uur in een speciale oven met open vuur. Het was lekker, maar bij sommigen heeft het wat zwaar op de maag gelegen.

Zondag 3 juni, reisdag naar camping “Solitudo” in Dubrovnik. Weer via de kustweg en de kilometers vielen vandaag best mee. De eerste aanblik van Dubrovnik, die je vanuit de auto hebt, was overweldigend, de brug, de haven, waar opdat moment het cruisschip New Amsterdam aangemeerd lag, het water van de zee, waar vandaag de zon vele kleuren blauw toverde, verder een zicht op de stadsmuren. Het is prachtig. Dan onderweg nog de volop in bloei staande brem en de oleander maakte dat alles nog een extra gekleurd tintje kreeg.

Op de camping aangekomen vonden we het veld lijken op een knollenveld. Even wennen, maar uiteindelijk heeft iedereen toch nog een redelijke plaats gevonden. (soms willen we ook voor een campingcheque de beste plaats helaas!)

Maandag 4 juni, met de bus naar de Old City Dubrovnik. Volgens George Bernard Shaw is het de “Parel van de Adriatische Zee” en “wie een paradijs op aarde zoekt moet naar Dubrovnik komen”. Georg Bernard Shaw was een Ierse schrijver die in 1925 de Nobelprijs voor de literatuur won. Wat deze uitspraak betreft sluit ik me hier bij aan.

De oude stad Dubrovnik staat tegenwoordig onder bescherming van de Unesco. Na de oorlog is deze stad ook weer opgebouwd met hulp van Unesco. Tijdens de laatste oorlog waren er van de 824 gebouwen 563 direct geraakt. In totaal waren 438 daken totaal vernield. Wij hebben tijdens ons bezoek veel gezien, o. a. de grote fontein van Onofrio, een van de bekendste monumenten van de stad. De fontein had vroeger twee verdiepingen, maar het bovenste deel werd verwoest door de aardbeving in 1667. Aardbevingen en oorlog het is bijzonder om te zien hoe dit land toch steeds de symbolen van de Dalmatische cultuur weer opbouwt. Het was weer eens een onvergetelijk dag voor ons.

Dinsdag 5 juni, met de auto (via Cavtat) naar de baai van Kotor in Montenegro. Een dagtrip via een zeer stoffige weg wegens werkzaamheden. Aan de grens van Kroatië met Montenegro is de controle nog zeer streng wat een behoorlijk oponthoud geeft. Kotor is de architectonische parel van Montenegro en ligt tussen de zee en een steile klif ingeklemd en staat sinds 1979 op de werelderfgoedlijst van Unesco. De spectaculaire wallen zijn 4 km lang en hebben een dikte van 2 tot 15 m en zijn op sommige plaatsen tot 20 m hoog. De trappen met 1426 treden leidt naar het Sint-Ivanford dat op 250 m boven Kotor uittorend. Wij hebben deze muren van onderaf bekeken en zijn de binnenstad ingegaan via een oude toegangspoort. De binnenstad heeft een labyrint van straatjes en is schilderachtig mooi. Het was er erg druk, het leek wel of er een boot vol Japanners was aangekomen. De baai van Kotor is ook een prachtig geheel wat we vanuit de auto

onderweg hebben bewonderd. De trip van vandaag was in kilometers goed te doen maar de grenscontrole en de wegwerkzaamheden maakten er toch een lange dag van.

Woensdag 6 juni. Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik aangegeven, ook graag een dag de plaats Mostar in Bosnië-Herzegovina te bezoeken en dat hebben we vandaag met z'n vieren gedaan. Vanaf de camping was het 125 km. Onderweg door het binnenland zagen we steeds meer de sporen van de oorlog. Waar aan de kust zo goed als alles is opgebouwd zo zie je in het binnenland nog talloze kapot geschoten huizen staan. Na al die jaren zie je hier nog de vreselijke verwoesting van de oorlog. Ook de buitenwijken van Mostar zien er nog gehavend uit. En dan de oude stad Mostar! Voor de oorlog was deze stad samen met Dubrovnik een van de mooiste plekken van Joegoslavië. Nu is Mostar de hoofdstad van Herzegovina en een parel van de middeleeuwse Osmaanse architectuur in Europa. In Mostar aangekomen zochten we naar een parkeerplaats en nadat we die gevonden hadden stond er een gids van Solmatours die ons vertelde dat hij een goede gids voor ons had. Ook de parkeerwachter beveelde ons deze gids aan. We zijn hierop ingegaan en hebben een deal gesloten over de prijs en ons door Mostar heen laten gidsen. Het was een geweldige aardige mevrouw die ons zoveel vertelde over haar stad die nog altijd verscheurd wordt drie gemeenschappen: de katholieke Kroaten en de islamitische Bosniërs vormen de meerderheid, terwijl de Orthodoxe Servische minderheid de rol van scheidsrechter speelt. Onze gids was ook duidelijk dat

er nog lang geen vrede is. Door de spanningen en belangenconflicten behoort de stad voorlopig nog niet tot het werelderfgoed van Unesco. De oude stad is zeker een bezoek waard. Onze gids liet ons plaatsen zien zoals onder door de na de oorlog nieuw opgebouwde “Turkse boogbrug” over de Nereta. Deze brug was sinds de bouw in 1566 het symbool van de stad (Mostar betekend “bewaker van de brug”). Van



hieruit hadden we een prachtig uitzicht op de brug. Zelf hadden we nooit deze plaatsjes gevonden. In plaats van onze deal om een uur te gidsen hebben we anderhalf uur met haar meegelopen en veel

gezien o.a. een film van de val van de beroemde oude brug, een moskee bezichtigd en de trap beklommen van de moskee. Aan het einde van de rondleiding zijn we heerlijk gaan eten om daarna terug te gaan naar de oude stad en gewinkeld hebben in het oude Turkse gedeelte van de stad waar de bazaars ons lokten om even lekker te shoppen.

Toen we terug op de camping kwamen hoorden wij van de anderen van onze groep dat zij in Dubrovnik een wandeling hadden gemaakt over de oude stadsmuren. Ook zij hadden een prachtige dag gehad.

Donderdag 7 juni, een zonnig warme dag. De stadsmuren lonkten ons, maar een dag rust was ook nodig. Na de

inspanningen van de afgelopen dagen dus gekozen voor rust met 's middags een heerlijke duik in de zee. 's Avonds gezamenlijk pannenkoeken gebakken.

Vrijdag 8 juni, reisdag naar camping "Camp Marina NP Krka" in Lozovac (Šibenik). Om de stad Dubrovnik uit te komen had wat tijd nodig vanwege het drukke verkeer. Aangezien de nieuwe autoweg van Dubrovnik naar Split nog in aanleg is hebben we eerst nog een gedeelte kustweg gereden en toen via veel bochtige wegen op naar de nieuwe autoweg. De laatste 100 km was dus prima te gaan. Langs de autoweg stonden borden van beren en wolven die daar leven, voor ons wel even vreemde borden. Toen iedereen op de camping aanwezig was zijn we ons gaan inschrijven bij Marina, de campingeigenaresse, een zeer pittige tante die caravans en campers van de weg plukt om haar camping (en dagtocht) vol te krijgen. Zij verkocht ook ons meteen voor de volgende dag een dagtocht met de bus (met haar man en zoon) naar het Nationaalpark Krka.

Zaterdag 9 juni, 's morgens vertrokken met twee busjes (allemaal campinggasten) naar het Nationaalpark Krka. Het park werd in 1985 opgericht ter bescherming van het midden en benedenloop van de rivier de Krka, die uitmondt in de baai van Šibenik. De bron van de rivier ligt bij Knin. Het water stroomt naar de spectaculaire watervallen van Roški en Skradinski Buk en vormt een serie meren en stroomversnellingen, te midden van veel groen. Het park was niet ver van de camping vandaan. Het entreegeld en de lunch waren bij de dagtocht inbegrepen. Onderweg stopten de

busjes en konden we door het park wandelen. Soms stopten ze voor fotoshots. De lunch in het park was bijzonder lekker en gezellig met Slavische muziek, wijn en schnaps. Beslist geslaagd. Daarna zijn we weer gaan rijden en hebben nog een Servisch Orthodox klooster bezocht. En zijn op de plaatsen geweest waar ooit de film van Winnetou (Old Shatterhand van Karl May) is opgenomen. We spraken met mensen die daar waren met het eigen vervoer. Zij hadden drie uur rondgereden om deze plek te vinden, dat was dus ook weer een voordeel van onze totaal verzorgde dagtocht.

Zondag 10 juni, vandaag staat een bezoek aan Šibenik op het programma. Šibenik ligt goed beschermt in een baai aan de monding van de Krka. De stad vormt de toegang tot het bekken van de Krka en de Krajina van Knin, de historische vergrendeling van Dalmatië. Voor de kust liggen overal kleine eilandjes. De mooie historische stad in het hart van Dalmatië bezit nog een oude kern maar de directe omgeving daarvan is minder fraai. De Jacobskathedraal wilden wij bezoeken maar daar was een zondagsdienst dus hebben we eerst gezamenlijk koffie gedronken en na afloop van de dienst zijn sommigen van ons nog terug gegaan voor een bezichtiging, een deel van de groep is naar een Fort gelopen en heeft dat bezichtigd.

Terug op de camping hebben Jan en Fien hun beslissing, om morgen naar huis te gaan, bekend gemaakt. Heimwee heeft hun doen besluiten om vroegtijdig met de reis te stoppen. Iedereen toont veel begrip en gezamenlijk hebben we hun thuisreis besproken.

Maandag 11 juni, Jan en Fien zijn door ons uitgezwaaid en daarna zijn we met onze drie caravans gezamenlijk op pad gegaan naar camping “Autocamp Korona” in de omgeving van: Nationaal Park Plitvička De reis was door het binnenland door een prachtige natuur maar een schril contrast met de kust, weinig opgeknapte huizen, nog veel verlaten en kapotte woningen. Kortom niet om erg vrolijk van te worden. Op de camping aangekomen waren we verrast door de mooie camping. Heel ruim maar ook heel veel hellingen dus wel even zoeken voor een vlak plekje waar we samen konden staan, maar we hadden weer een mooie plaats.

Dinsdag 12 juni, in de regen op naar de Plivitce meren. Het park is het grootste (294,82km²) van de acht Nationaal Parken die Kroatië telt. Het gebied van de Plitvička Jezera is in 1949 tot Nationaal Park uitgeroepen. In 1979 werd het Nationaal Park geplaatst op de wereldnatuurerfgoedlijst van de Unesco. De meren zijn bekend om hun watervallen op kalkachtige beddingen. Het kalkvormingsproces doet zich vooral voor bij de watervallen en ontwikkelt zich onophoudelijk verder. Er is een rijkdom aan flora, vlinders, vogels, vleermuizen etc. Een van de eerste onderzoekers van het natuurfenomeen dat dit park vormt, de geleerde Ivo Pevlek, schreef al in 1937: “water, meren, watervallen en bossen zijn ook elders, maar Plivička Jereza is uniek, dit moet je gezien hebben”. Wij hebben er een dag rondgewandeld in de stromende regen maar dankzij de elektrische boot en het kleine treintje hebben we de boven-, en de benedenmeren in een dag kunnen bezoeken. Het park is inderdaad uniek!

Woensdag 13 juni, rustdag, dus ook maar niet gekookt. Op de camping is een prima restaurant waar ons het eten voortreffelijk smaakte.

Donderdag 14 juni, reisdag naar camping "Camp Slapic" in Duga Resa (Karlovac). Weer een reisdag door het binnenland met hetzelfde plaatje mooie natuur maar ook veel kapotte, verlaten huizen. In de beschrijving van onze aanrij route naar de camping, vandaag zouden we over de langste houten brug van Kroatië over de rivier Mrežnica rijden. In verder informatie had ik gelezen dat de aan rijroute naar de camping smal en heuvelachtig was. De houten brug was weg, daarvoor zijn ze een nieuwe aan het bouwen. Als oplossing is er een pontonbrug dat was even slikken voor Marcel en Tonny die er als eerste overheen moesten, gevolgd door Gerda die steeds trouw en goed volgde en toen waren wij aan de beurt. De brug ging goed, de helling daarna was even spannend, maar uiteindelijk is alles weer goed afgelopen. Op de camping aangekomen leek het wel een Nederlandse vesting erg druk met onze landgenoten.

Vrijdag 15 juni, een bezoek aan Karlovac. In Karlovac komen de wegen uit Istrië en Dalmatië samen, de weg loopt dan verder naar het 55 km. verderop gelegen Zagreb. Karlovac, werd als woonplaats in 1579 gesticht. De plattegrond had de vorm van een zespuntige ster. Voor 1991 had de stad heel wat charme. Tegenwoordig is ze minder indrukwekkend. Naast woningen uit de 18^e eeuw, met gevels in pasteltinten, staan nu verlaten ruïnes, gebouwen die aan flarden geschoten zijn. Wat opnieuw is opgebouwd, is niet bijzonder fraai. Zo staat

het in de groene gids van Michelin. Wij ervoeren de stad als een grote sombere spookstad met nog de vele kogelgaten in de muren van de bewoonde huizen. De kerken, die wel prachtig opnieuw waren opgebouwd waren, gesloten. Wij hebben niet lang in deze stad rondgelopen. De overblijfselen van de vroegere ster hebben we gezien. Verder hebben we nog een mooie toeristische auto route gereden en heerlijk gegeten in een klein dorpje. We wilden nog een kasteel gaan bezichtigen maar ook dat was helaas gesloten.

Zaterdag 16 juni, het is behoorlijk warm en onze eerder geplande dag naar Zagreb zien we niet zo zitten met deze hitte en we zijn zo langzamerhand ook wel verzadigd, dus hebben we een rustdag genomen. We zijn naar de bouw van de nieuwe brug gaan kijken.

Zondag 17 juni, reisdag naar camping: "Camping Center Kekec" in Maribor Slovenië. Vandaag verlaten we Kroatië weer via de pontonbrug! De reis verliep prima en aangekomen op de camping konden we een plaats uitzoeken. Het was nog een vrij nieuwe camping dus weinig bomen maar wij hebben toch alle drie een kleine boom voor de broodnodige schaduw bij deze temperatuur.

Maandag 18 juni, dagje Maribor, een goede busverbinding vanaf de camping heeft ons doen besluiten om met de bus te gaan en dat ging prima. Maribor is de hoofdstad van het gewest Štajerska. Maribor heeft 100.000 inwoners en ligt slechts 18 km van de Oostenrijkse grens. De stad is bekend om zijn levendige kunst en theaterwereld en is dit jaar niet

voor niets uitgekozen tot de culturele hoofdstad van Europa. De rivier de Drava scheidt de goed bewaard gebleven middeleeuwse stadskern van de moderne wijken. Onder het historische centrum liggen de grootste wijnkelders van Midden-Europa, duistere labyrintachtige gewelven waar het edele vocht ligt te rijpen in eikenhouten vaten. Wij hebben veel bezichtigd in de oude stad o.a. het wijnmuseum wat zeker de moeite waard is, op zoek geweest (en gevonden) naar een vroegere synagoge, de Mariazuil welke herinnert aan de pestepidemie van 1680 en verder de Domkerk. Tussendoor wilden wij op een terras wat eten en drinken. Het terras was in de buurt bij het (zeer mooie) Universiteitgebouw. We zaten lekker, komt er een ober en zegt: "Students only". Wij waren heel verbaasd dat men aan ons kon zien dat wij geen studenten zijn! We zijn met onze grijze kopjes en stramme benen maar weer opgestaan en naar een ander terras gestrompeld waar we maar eerst gevraagd hebben of we welkom waren. Terug op de camping genoten van onze bijna dagelijkse happy hour.

Dinsdag 19 juni, weer een prachtige dag. Jo en mij lonkte de gondel om naar boven de berg op te gaan en daar een wandeling te maken. De gondel is vanaf de camping te voet in 5 min. bereikbaar. Boven op de berg was het lekker koel en zijn we naar een berghut gelopen waar we heerlijke soep van de streek hebben gegeten. Marcel is niet zo gecharmeerd van de hoogte en heeft het met Tonny en Gerda lager op gezocht met een autotour naar Ptuj, de oudste stad van Slovenië, waar ze voldaan van terug kwamen. Zij hadden hier de

Gregoriuskerk, het kasteel (van buiten) en het Minorettenklooster bezocht. Het Dominicanerklooster was ivm restauratiewzh. gesloten. De beruchte wijnkelder was, om deze tijd, alleen op afspraak te bezichtigen.

Woensdag 20 juni, reisdag naar camping: “Bavaria Kür- und sport Camping” in Eging Am See/ Bayern Duitsland. Vandaag hebben we Slovenië verlaten en zijn via Oostenrijk naar Duitsland gereden via ontelbare tunnels en tunneltjes. Een gedeelte van Oostenrijk waar wij nog nooit geweest zijn maar erg mooi. Ook deze reis verliep prima maar omdat we moe waren bij aankomst besloten om op de camping te gaan eten. Terwijl we heerlijk buiten op het terras zaten en genoten van ons eten brak er een noodweer los. Harde wind (de glazen vlogen van de tafel) en regen, dus naar binnen gevluht het restaurant in, al de luiken van de caravans waren open dat is dan rennen en nat worden.

Vrijdag 22 juni rustdag. Om de mensen uit het noorden van het land niet vier dagen te laten reizen, is vandaag een rustdag ingepland die we allemaal wel nodig hadden! Tijdens ons happy hour hebben we onze reisleader Marcel en zijn Tonny een aardigheidje aangeboden wat we eerder in Korčula hadden uitgezocht. Een blijvende herinnering als dank voor het vele vele werk wat Marcel voor deze zeer geslaagde reis heeft gedaan. Het volgende hebben wij daarbij als tekst toegevoegd.



Namens Gerda, Fien, Riki, Jan
en Jo

Heel veel dank voor deze
onvergetelijke reis!

Een reis getekend door VEEL!

VEEL informatie. VEEL bezienswaardigheden.

VEEL bezochte landen. VEEL natuurschoon. VEEL plezier. VEEL
moppen.

VEEL borrels, biertjes, en wijn. VEEL knabbel, kaas en worst.

VEEL geleerd. VEEL geduld. VEEL avontuur. EN NOG VEEL
MEER!

Een vakantie voor ons allen maar zeker voor jullie met een
GOUDEN RANDJE!

Bedankt en proost nog vaak samen op jullie gezondheid.